

Referat Nr.4 wygłoszony 17.09.2020r. na II Zjeździe Formacji Niepodległościowej

Waldemar Pernach

Porozumienie Partii i Organizacji Niepodległościowych

Przez dwa wieki podejmowano próby odzyskania przez Polskę niepodległości, wyzwolenia jej z rąk zaborców. Niestety często zawodzili przywódcy, a również często brak było aktywności ujarzmionych Polaków.

Przykładem może być wizyta w Warszawie 1 września 1897 roku Mikołaja II. Car był radośnie witany i obdarowany 1 milionem rubli składki wszystkich stanów społecznych. Dla porównania, przez dziesięć lat Skarb Narodowy pozyskał ze składek obywateli na walkę o niepodległość osiemdziesiąt razy mniej.

Drugim przykładem jest łapanie za cholewy i całowanie przez warszawiaków butów uciekających kozaków. Tych, którzy rozpędzali ich nahajami i strzelali do tłumów.

Sprzyjającą sytuację międzynarodową wykorzystał dopiero Józef Piłsudski, który porwał się ze skromnymi siłami na wielkie armie zaborców. Świadcząc swoją odwagą i uporem pobudził on Polaków do walki uwiecznionej odzyskaniem niepodległości w 1918 roku. W tym też duchu przystąpiono do walki z nawałą bolszewicką zakończonej zwycięstwem pod Warszawą w 1920 roku.

Następny wielki zryw narodowy powstał w 1980 roku w walce z komunizmem. Jakże podobny on był do krwiożerczego również jak carat jarzma.

Po ogłoszeniu stanu wojennego wielu działaczy ruchu Solidarność dostrzegło, że działalność związkowa i jej zdobycze niczym nie są gwarantowane w państwie

komunistycznym. Zdobytcze takie mogą być gwarantowane tylko w państwie demokratycznym, a do spełnienia tego warunku niezbędna jest niepodległość. Z tej przyczyny pojawiły się w konspiracji partie i organizacje o charakterze niepodległościowym. Współpraca między nimi często miała charakter doraźny, okazjonalny. Była to pomoc w druku, kolportażu, zdobyciu papieru i matryc a także udział we wspólnych demonstracjach i akcjach ulotkowych.

Trwała współpraca tych grup zaistniała po zorganizowaniu się w 1988 roku **Porozumienia Partii i Organizacji Niepodległościowych (PPiON)**.

W skład Porozumienia Partii i Organizacji Niepodległościowych weszły:

- **„NIEPODLEGŁOŚĆ” - Organizacja Liberalnych Demokratów, (Stanisław Kotowski, Witold Gadomski, Adam Chajewski, Maria Słowikowska, Stanisław Rojek)**
 - **Organizacja Wolność Sprawiedliwość Niepodległość,**
 - **Ruch Polityczny „Wyzwolenie”,**
 - **Unia Demokratów BAZA**
- i jako obserwator Grupa Polityczna „Samostanowienie”.**

Poszczególne grupy z tego składu nadal intensywnie współpracowały z innymi partiami i organizacjami niepodległościowymi m.in. KPN, „Solidarność Walcząca”, „Solidarność Zwycięży” i Ruch Wolnych Demokratów.

Inicjatorem tego przedsięwzięcia była Polska Partia Niepodległościowa założona w 1985 roku. przez wywodzących się z KPN-u Romualda Szeremietiewa i Tadeusza Stańskiego. Programem tej partii było samostanowienie i niepodległość Polski oraz jedność sił katolicko – prawicowych. Partia ta jak i PPiON odrzucały strategię kompromisu politycznego zapoczątkowanego przez porozumienie „okrągłego stołu” w 1989 roku. Ocenialiśmy, że to nie było odzyskanie niepodległości, to był układ z komunistami, który mści się na nas do tej pory. PPiON wydało w tej sprawie oświadczenie z 3 lutego 1989r.

OŚWIADCZENIE

„Jesteśmy przeciw wszelkim porozumieniom z komunistami!

1. Komitet Obywatelski oraz wyłoniona przez KKW reprezentacja związkowa „Solidarność” nie mają uniwersalnego mandatu ani całego społeczeństwa ani całej opozycji. Nie mogą więc w imieniu społeczeństwa i opozycji podejmować zobowiązań wobec komunistycznej władzy.

2. Potwierdzamy raz jeszcze nasze przekonanie, że istnienie niepodległej, demokratycznej Polski zbudowanej na fundamencie wolnej gospodarki, będzie możliwe dopiero po zmianie ustroju.

3. Jakikolwiek rozmowy z komunistyczną władzą nie mogą przynieść społeczeństwu trwałych korzyści, co zostało wielokrotnie historycznie sprawdzone. Również obecnie, reforma gospodarcza i przemiany polityczne są tylko propagandowym hasłem i dezinformacją. Korzyść z tych porozumień uzyskuje władza komunistyczna, otrzymując legitymację wewnątrz i na zewnątrz kraju.

4. Szczególnie sprzeciwiamy się wszelkim manipulacjom dotyczącym wyborów do Sejmu PRL. Uważamy, że tylko wolne wybory mogą wyłonić autentyczną reprezentację społeczeństwa.

DLATEGO BYLIŚMY I JESTEŚMY PRZECIW WSZELKIM POROZUMIENIOM Z KOMUNISTAMI!

Warszawa, dnia 3 lutego 1989 r.

Porozumienie Partii i Organizacji Niepodległościowych:

Unia Demokratów BAZA
Organizacja Liberalnych Demokratów „Niepodległość”
Polska Partia Niepodległościowa
Grupa Polityczna „Samostanowienie”
Organizacja Wolność-Sprawiedliwość-Niepodległość
Ruch Polityczny „Wyzwolenie”

W tym duchu zabierało głos wiele organizacji o charakterze niepodległościowym. Warto przytoczyć dla przykładu choćby **fragmenty Oświadczenie Konwentu Seniorów Niezależnego Ruchu Ludowego „Solidarność”**:

„Udział w wyborach do Sejmu i Senatu PRL oznaczać będzie nie tylko oddanie głosów na kandydatów opozycji, ale również aprobatę zawartej ugody przy „okrągłym stole” w tej części, która zmierza do uwiarygodnienia w oczach światowej opinii publicznej władz PRL jako posiadających mandat społecznego zaufania.”

10 kwietnia 1989 r.

Konwent Seniorów NRL "S"

Podpisali:

Józef Teliga
Roman Michalkiewicz
Józef Marcinkowski
Ks. Jan Zieja
Antonina Komorowska

/BAZA nr 65 z 07.1989r./”

Dorobkiem PPION było wiele inicjatyw i wspólnych działań, jak **utworzenia Porozumienia Demokratów Polskich**.

A w kwietniu 1989 roku **powołano, z naszym udziałem, „Fundusz Demokracji i Niepodległości”**. W skład Komitetu Zaufania weszli: Stanisław Broniewski - „Orsza”, X. Jan Umiński i Jan Ostoja – Owsiany. Przystąpiono do tworzenia ogólnopolskiej organizacji pod nazwą „Centrum Demokratyczne”, którego wybranymi koordynatorami m.in zostali: Marek Burak z Brzegu Dolnego, Adam Lipiński i Andrzej Szczęśniak z Wrocławia oraz Jerzy Jackl z Warszawy.

Poza tym, że PPION pełnił rolę naszego niepodległego sejmiku to poszczególne organizacje prowadziły aktywność praktyczną tworząc swoim działaniem przestrzeń niepodległości. Tak było w Solidarności Walczącej, dobrze udokumentowanej, Solidarności Zwycięży - słynna próba wysadzenia pomnika w Nowej Hucie, Samostanowienie wspierające ruch niepodległościowy na Litwie, BAZA, która organizowała kolonie letnie i zimowe dla dzieci, wymianę kolonijną z Francją, wymianę

specjalistów energetyki z Electricity de France oraz wydawnictwo, które służyło pomocą poligraficzną i jego nakładem ukazały się wszystkie dzieła Józefa Mackiewicza.

Znaczącym osiągnięciem PPiON-u było zorganizowanie w Ramsau w Austrii Konferencji Polskich Organizacji Niepodległościowych. W Konferencji udział wzięli przedstawiciele Rządu Polskiego na Uchodźstwie pod przewodnictwem pana Ryszarda Kaczorowskiego.

Trzydniowe obrady organizacji z formacji niepodległościowej były owocem wydania kilkunastu stanowisk i oświadczeń wysłanych do głów państw, Polaków na uchodźctwie i ruchów antykomunistycznych z krajów Bloku Wschodniego. m.in. do;

Prezydenta Georga Busha

Prezydenta Francois Mitteranda

Premier Margaret Thatcher

Do Polaków w kraju

Do Polaków w wolnym świecie

Do narodów Europy Środkowo - Wschodniej.

Było to stanowisko naszego niepodległego sejmu.

Trzeba jeszcze przywołać historycznie wielkie zwycięstwo jakim było odparcie nawały bolszewickiej w 1920 roku.

Z ust Prezydenta, Premiera i wielu znaczących polityków padały słowa podziwu, uznania wręcz hołdu dla narodu polskiego za jego postawę, waleczność, odwagę w odzyskiwaniu niepodległości. Okazały się to puste słowa, slogany na uświetnienie chwili.

Zwycięstwo z 1920 roku wymaga uświetnienia **trwałego, monumentalnego**. Bitwa Warszawska zasłużyła na okazały łuk triumfalny, który o tym triumfie będzie

przypominał następnym pokoleniom i dawał świadectwo Europie, nie pomnej, że to Polska ją obroniła przed bolszewizmem.

Obecnie rządzące partie miały na to kilka lat. Pozostało na pustych gestach i frazesach.

Pomysł wzniesienia Łuku Triumfalnego powstał tuż po wiktorii. Świadczyli o tym starzy kombatanci, którym miejsce na spotkania w dzwonnicy kościoła św. Anny użyczał przez wiele lat ks. Józef Maj.

Pamięć o Bitwie Warszawskiej przetrwała w narodzie, ale jej symbol nie został urzeczywistniony.

Jako formacja Niepodległościowa proponujemy zlikwidowanie tego zaniedbania. Proponujemy podjęcie społecznej inicjatywy: budowy Łuku Triumfalnego przed wjazdem na most Poniatowskiego od strony Pragi, rozpięty nad al. Jerozolimskimi od Stadionu Narodowego do Saskiej Kępy. Będzie to wielka brama, do Warszawy której nie przekroczyli bolszewicy.

Jesteśmy pewni, że inicjatywę tę wesprze społeczeństwo, przedsiębiorcy i władze państwowe.